

ՄԵՐ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԸ

Ահազանգներ հնչուեցան երէկ, ողբերգութիւններ ու եղերեր-
դամիթիւններ եղան՝ իրարու ետեւէ, բողոքի ուժգին ձայններ բարձ-
ցան՝ թէ, ֆրանսայի մէջ ավլորով իայ երիտասարդութիւնը կ'ախտա-
ւորի, թէ՝ նա կը իիւծի չարաչար ու կը մեռնի, եւ պահանջելով
պահանջուեցաւ, որ Փարփղի չայ Բժշկական Միութիւնը զարժէր,
զինուէր, պայքարելու այս աղէտաւոր կացութեան դէմ եւ փրկէր
հայ երիտասարդներու կեանքը:

Ահազանգի կամ ողբերու հեղինակները, ինչպէս նաեւ բողո-
քարկունները իրենց խիստ արդար իրաւունքին մէջ էին անշուշտ,
բայց ներուի ինձ ըսել, թէ անոնք՝ իրենց չափազանց անկեղծ ու
սրացաւ ազգասիրութենէն տարուած, գո՞նէ պահ մը չխորհնեցան
կամ խորհիլ չուզնցին, թէ այլպիսի պայքարի մը համար ո՞ր աս-
տիճանի դոհողութիւններ էր հարկաւոր, եւ թէ չայ Բժշկական
Միութեան ոյժը կը բաւէ՞ր առ այդ:

Թէեւ՝ չայ Բժշկական Միութիւնը իր պարտականութեանը
մէջ չթերանալու համար, ունկնախից չմնաց եղած ողբերակիքնե-
րուն եւ անմիջապէս սարքեց հրապարակային դասեր: Այդ դասե-
րուն մէջ միութիւնը կարող եւ հեղինակաւոր բժիշկներու միջոցաւ
ցոյց առւալ ահաւորութիւնը մարդկային սեռը վատախտարակ առ-
նող զիխաւոր հիւանդութիւններուն՝ այն է Ալքոլամոլութեան: Եւ
Ալիրոդիտամոլութեան, որոնք կը յանգին վերջի վերջոյ իիւծախտի:
Ասոնց աւերիչ չար հետեւանքներուն երկար ցուցադրութիւնը ըրաւ,
ափրողիտեան ախտերու եւ հիւծախտի կամ թոքախտի միքրոպ-
ները կենդանազրեց եւ ասոնցմէ չի վարակուելու հնարն ու նախա-
գուշական միջոցներն ալ մանրամասն պարզեց... Արդեօք օգուտ
մը ունեցա՞ւ այս բոլորը, այդ դասերը կրցա՞ն կասեցունել հայ
երիտասարդներուն կեանքը կրծող, անոնց կեանքի թելը կարճող՝
հիւծախտ կամ թոքախտ կոչուած անզութ պարկայններուն հատու
մլրատին շարժքը...

Զարմանալի է դիտել, որ այդ դասախոսութիւններէն ի վեր
ամէն ինչ լոեց, բողոք-մողոք այլ եւս վերջ զտան, իբրև թէ
հրաշք մը յանկարծ այդ դասերէն ծնած ըլլար եւ մեր երիտա-
սարդները (որոնցմէ հազիւ 40—50 հատ ունկնդիր կուգային)՝
առողջապահական ամենազօր ասպարով մը զրահապատ՝ անվա-
սաւոր պիտի ապրէին թոքախտի կամ հիւծախտի միքրոպներու

թոյներէն... Մինչզեռ՝ գմբաղդաբարտ աւերը շարունակելով կը շարունակէ եւ հայ երիտասարդներ վաղաժամ կը հնձուին Փարիզի կամ զաւառներու մէջ, հալելով մաշելով, անբաւական սննդառութեամբ, ապականած օգով լի անարեւ գործարաններու մէջ չափազանց յոգնածնութեամբ, եւ այսպէս ալ պիտի շարունակէ՝ ցորչափ անոնց կեանքը արմատական փոփոխութիւն մը չկրէ:

Այդ փոփոխութիւնը՝ կը ներեւ ինձ ըսել, թէ շատ պարզ է եւ դիւրին, եւ կը կայանայ հետեւելին մէջ.—

Խորհուրդ տալ մեր երիտասարդներուն՝ փախչել քաղաքի կեանքէն, ֆավրիքաներու ծանրածանր զբաղումներէն եւ զնալ իրենց հացը փնտոել երկրագործական ասպարէզին մէջ: Ֆրանսակրագործութեան սիրահար այդ երկիրը շա՛տ շա՛տ պէտք ունի աշխատաւոր ձեռքերու եւ եթէ այս մտքով դիմումներ ըլլան երկրագործական նախարարութեան մօտ, մեծ յոյս ունիմ թէ մեր երիտասարդներուն համար երկրագործական զանազան ճիւղերու մէջ օգտակար զբաղումներ կարելի ըլլայ ձեռք բերել:

Հայ երիտասարդներ ազատ դաշտերու մէջ ապրելով, հողի հետ խաղալով, լաւ օդ շնչելով եւ լաւ ուտելով, ամէնէն առողջ կազմուածքը պիտի ունենան, եւ այն ատեն ո՛չ մէկ միջնորդ պիտի ընտանան, եւ այս ատեն ո՛չ մէկ միջնորդ պիտի կընայ բոյն զնել անոնց թռքերուն մէջ...

Այս նպատակին պէտք է հետամուտ ըլլանք ամէնքս. ազգային իշխանութիւններ եւ բարեխնամ ընկերութիւններ կամ միութիւններ՝ այս նպատակը միշտ հետապնդելու են, եւ Հայ Բժշկական Միութիւնը այս մասին միշտ քարտզակ ըլլալով, իր դասախոսութիւնները աւելի արդիւնաւոր պիտի տեսնէ այն ատեն, եւ մեր երիտասարդներուն կեանքը արդարեւ փրկած պիտի ըլլայ...

Տօքթ, ՎԱԶՐԱՄ Յ. ԹՈՐԳՈՒՄԵԱՆ

—♦♦♦—

ԱՌՈՂՋՈՒԹԵԱՆ ՄՇԱԿՈՒՄԸ

—♦♦♦—

Իբր հիւանդ դարմանուելու համար ինձի դիմող մարդոց մեծ մասը կը տուժէ, անտեսելով առողջապահութեան տարրական կանոնները:

Տակաւին երկու օր առաջ գեղեցկադէմ ու առոյգ երիտասարդ մը կը ներկայանար, շրջանաւարտ երկրորդական վարժարանէ մը: «Հիւանդ էք» կը հարցնեմ: — «Ոչինչ բան է, բայց ուղեցի ձեր կարծիքը իմանալ. անկարեւոր վէրք մը...»

Կը քննեմ, սիմիլիսէ վարակուած է: